

[Udenrigsministeren.]

per. Dette er naturligvis ganske belastende for et land, der står i begyndelsen af en forvandlels- og udviklingsproces.

På baggrund af de foreliggende oplysninger finder regeringen ikke anledning til at reagere, men vil følge situationen med opmærksomhed.

Af *Mette Madsen (V)* til udenrigsministeren (27/5 77):

»Kan ministeren bekræfte de oplysninger, der har været fremme om massedrab på børn i Etiopien, og vil ministeren i så fald give udtryk for Danmarks afsky i den anledning?«

(Spm. nr. 242).

Begrundelse.

Ifølge oplysninger fremkommet bl. a. gennem den svenske organisation »Red Barnet« er der i det sidste stykke tid sket omfattende henrettelser af børn i Etiopien. Hvis den etiopiske militærregering systematisk lader skolebørn henrette, bør den danske regering give udtryk for den dybeste afsky.

Minister uden portefølje *Lise Østergaards* svar (3/6 77):

I besvarelse af spørgsmål nr. 242 skal jeg henvise til mit svar på spørgsmål nr. 205 af 18. maj 1977 fra hr. John Winther (KF), der blev fremsendt til folketinget den 26. maj 1977.

Af *Bolvig (RV)* til miljøministeren (27/5 77):

»Er det muligt at få konsekvenserne og sammenhængene mellem de forestående ændringer af naturfrednings- og landbrugslovgivningen belyst gennem nedsættelse af en kommission, f. eks. svarende til naturfredningskommissionen af 23. november 1961, og hvilke lovgivningsmæssige og administrative forhold skal iagttages, dersom man i en fremtidig amtskommunal administration af det åbne land skal sikre den administrative medvirken af de folkelige organisationer, såsom Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet, Danmarks Turistforening, Fonden for bygnings- og landeskabskultur m. fl.?«

(Spm. nr. 243).

Begrundelse.

Baggrunden for spørgsmålet er den uro, der i vide kredse er opstået ved forlydender om,

at fredningsplanudvalgene skal nedlægges og disses arbejdsområder indpasses i den eksisterende amtskommunale administration uden selvstændig kompetence. Samtidig forstår man ikke baggrunden for landbrugsministeriets ønske om oprettelse af 7 centrale konsulentstillinger til varetagelse af det åbne lands interesser. Med andre ord, det ene ministerium skal decentralisere inden for administration af det åbne land, medens et andet ministerium centraliserer og opbygger et nyt stærkt organ, en hensigt, der af mange ses som værende i modstrid med den holdning, der har præget hele planlovreformarbejdet de sidste 10 år, og med en mulig kvalitetsforringelse af hele det arbejde, der hidtil har pågået for det åbne lands planlægning og administration.

Miljøminister *Niels Matthiasens* svar (9/6 77):

Den 23. marts i år oplyste jeg som svar på et spørgsmål fra folketingsmedlem Aksel Pedersen, at der agtes fremsat et forslag til ændring af naturfredningsloven i folketingsåret 1977-78 med henblik på ikrafttræden den 1. januar 1979. Det fremgik endvidere af svaret, at regeringen på grundlag af nogle foreløbige overvejelser er af den opfattelse, at den kommende lovændring bør omfatte en overførsel af fredningsplanlægningen til amtskommunerne. Jeg præciserede samtidig, at der ikke herved som helhed måtte ske en svækkelse af fredningsinteresserne, ligesom jeg beskrev de konsekvenser, som regeringen mener en overførsel af fredningsplanlægningen til amtskommunerne må få for de centrale fredningsmyndigheder.

Spørgsmålet om fredningsplanudvalgenes ophævelse har i de seneste år været drøftet i folketinget flere gange. I forbindelse med den seneste ændring af naturfredningsloven i 1975 udtalte et flertal i udvalget om fysisk planlægning:

»Når der foreligger godkendte regionplaner, hvori fredningsplanlægningen er indarbejdet, finder udvalget, at tidspunktet er inde til, at den fremtidige fredningsadministration ændres i lyset af de seneste års udvikling inden for planlægningslovgivningen. Udvalget finder, at denne giver grundlag for at ophæve fredningsplanudvalgene, således at fredningsplanlægningen i overensstemmelse med intentionerne bag lovene om lands- og regionplanlægning integreres i regionplanlægningen.